అర్థం – అపార్థం

బేతనపల్లి బోస్, Fairlawn, NJ

మోహిని, మోహన్ పార్టీనుండి ఇంటికివచ్చి బెడ్‌లో పడేదానికి రాత్రి ఒంటిగంట అయ్యింది. పార్టీ ఎంతహుషారుగా జరిగిందో అంతకు డబుల్ కోపంగా, పిచ్చిగా, కన్ఫ్యూజింగ్‌గా వున్నారిద్దరు. తిరిగివస్తున్నప్పుడు మౌనం. బెడ్‌లో మౌనం. ఎవరి ఆలోచనల్లోకి వాళ్ళు జారిపోయారు.

మూడుపువ్వులు ఆరుకాయలుగా వర్ధిల్లాలని ఆశీర్వదించి పెళ్ళిచేశారు పెద్దలు. కాని మూడు అర్థాలు, ఆరు అపార్థాలుగా ఎందుకు అయిపోతుందో మోహిని, మోహన్‌లకు అర్థం కావడంలేదు. అసలుకారణం ఏమయివుంటుందో?...

ఫ్రెండ్ జయలక్ష్మి ఇంటి దగ్గరనుండి పార్టీకి పిలుపు, ఆప్యాయంగా ఆహ్వానం వస్తే, మోహినికి ఉత్సాహం ఉరకలువేస్తుంది. కారు పరుగులుతీస్తుంది. ఉద్యోగరీత్యా దూరంగా వుంటున్న స్నేహితురాళ్ళ మధ్య దూరం అన్నది చాలా చిన్నసమస్య. జయలక్ష్మి వాళ్ళు వుండే స్టేటన్ ఐలండ్‌కి మోహినివుండే పరామస్‌కి 35 మైళ్ళు. అది చాలా దూరం, అని వాళ్ళు ఎప్పుడూ అనుకోలేదు.

మోహన్‌చేసే కొన్నిపనుల్లో, మోహిని మెచ్చుకొనేవి కొన్నివున్నాయి. అందులో డ్రైవింగు వకటి. ఇద్దరికీ డ్రైవింగు లైసెన్సులు వున్నాయి. ఇద్దరూ కలిసి, ఎక్కడికైనా వెళ్ళాల్సినప్పుడు మోహన్ డ్రైవ్ చేస్తాడు. మోహిన్ని ప్రక్కన కూర్చోపెట్టుకుని డ్రైవ్ చెయ్యడం మోహన్‌కి 'మాచో' ఫీలింగు అయితే, మొహినికి అబలగా అతనిమీద ఆధారపడటం హాయిగావుంటుంది. నీట్‌గా తయారయ్యి, హుషారుగా పార్టీకి బయలుదేరారు.

ఆకాశవాణి మోహినీ కేంద్రం అంటూ స్పెషల్‌గా రికార్డుచేసుకొన్న కేసెట్ ఆన్ చేసింది. దూరం తరిగిపోతుంది, మాటలు సాగిపోతున్నాయి. మోహన్ వెనకనే వస్తున్న కారు డ్రైవరు హెడ్ లైట్సు బ్లింక్ చేసి, కొంతసేపటికి ప్రక్క లేన్‌లోకి వచ్చి, ఒక అగ్లీ లుక్ వేసి, మధ్యవేలు చూపించి, స్పీడ్‌గా లాగించుకు వెళ్ళిపోయాడు.

వెనుకనుండి వచ్చిన డ్రైవరు అలా చెయ్యడం చూసిన మోహినికి బ్లడ్‌బాయిల్ అయిపోయింది. హేపీ మూడ్ ఆఫ్ అయిపోయింది. ఎరుపెక్కిన కళ్ళతో మోహన్ వంక చూస్తూ కాస్త ఎగ్రెసివ్‌గా డ్రైవ్ చెయ్యకూడదూ! అని తల గిరుక్కున తిప్పుకొని, బయటకు చూస్తూ ఆలోచనలో పడిపోయింది. చెడు చూడొద్దూ, మాట్లాడవద్దు, వినవద్దు అన్నసూక్తి ప్రకారం ఎంత వద్దనుకొన్నా ఏదో ఒక సెన్సు ద్వారా మెసేజ్ అందుతూనేవుంది. సమయం, సందర్భం బట్టి సంతోషమో, విచారమో, కోపమో, కలిగించికమానవు. ఇప్పుడూ ఆదే జరిగింది. చిన్నప్పటినుండీ ఎంతో ఏక్టివ్‌గా ఉండేదనీ! చదువు, ఆటల్లోనే కాకుండా ఆర్టుల్లో పాల్గొంటూ, అన్నింటిలో ముందువుంటూ, ఎవ్వరితో ఎప్పుడూ చెప్పించుకోవడం గాని, తప్పు పట్టించుకోవడంగాని జరగ లేదు. కాలేజీ జీవితం ఎంతో థ్రిల్లింగ్‌గా ముగిసింది. కాలేజీ అయిపోగానే వుద్యోగం వచ్చింది. అమెరికాలో తెలుగు బాగా నేర్చుకొంది. అమ్మా నాన్నల మాటప్రకారం, ఇండియా వెళ్ళి, మోహన్‌ని సాంప్రదాయబద్ధంగా పెళ్ళిచేసుకొంది. స్వాతంత్ర్యజీవనానికి నాందిగా అపార్టుమెంటు తీసుకొని, క్రొత్తజీవితం మోహన్‌తో ప్రారంభించింది. ఏమిటో, మొహన్ ఎప్పుడూ, ముడుచుకొన్న నత్తలా వుంటాడు. కవ్వించినట్లు, ఏమి తినాలనుకొంటున్నావు ఈ రోజు? అని అడిగితే, నీ ఇష్టం, నే చూళ్ళేను నీ కష్టం అని చల్లగా వుండిపోతాడు. తన వంట ఎలా లైక్ చేశాడా, ఏమి కామెంటు చేస్తాడా అని ఆత్రంగా ఎదురుచూసే మోహినికి ఎప్పుడూ నిరాశే. నిశ్శబ్దంగా తినేకంటే ఇష్టాఇష్టాలు చెప్పి అడిగి చేయించుకోవాలని మోహిని మనసు కోరుకుంటుంది. చిన్న అనుభూతికి కూడా దూరం అయినట్లో, కరువైనట్లో అనిపిస్తుంది. మోహన్‌తో మాట్లాడినఫ్రెండ్స్, రెలెటివ్స్ మాత్రం, మోహన్ మాటతీరుకో, హుందాప్రవర్తనకో ఇంప్రెస్ అయిపోయి జెంటిల్‌మన్ అని బ్రాండ్‌చేసేశారు. మంచివాడు, నిదానస్తుడు. గొప్పే, అవసరానికి మించిన ఆలోచనలు, భయాలు పప్పు సుద్ద అని మనసులో విసుక్కుంది. అప్పుడప్పుడు చిన్నమార్పుగా, ఈ గెట్‌టుగెదర్స్ బాగానే వుంటాయి అనుకొంటూ ఆలోచన్లు పార్టీవైపు మళ్ళించింది.

నిశ్చలంగావున్న సరస్సులో చిన్నరాయి విసిరినా ప్రకంపనలు కలుగడంతో పాటు, సరస్సు రాయిని కూడా తనలోనే ఇముడ్చుకొంటుంది. మొహన్ మనస్సు కూడా అలాగే వుంది అప్పుడు. అమెరికా వచ్చిన ఈ మూడు మాసాల్లోనే మోహన్‌కి మధ్యవేలు మెసేజ్ గురించి బాగానే తెల్సింది. మోహిని తీక్షదృక్కులు ఒక వైపు, వెనుక డ్రైవరు చేసిన పనికి, ముఖం చిన్నబోయింది. క్షణంలో తేరుకుని ఆలోచనలోపడ్డాడు. 'డిఫెన్సివ్ డ్రైవింగ్ చాప్టర్ ప్రకారం, ఎవ్విరి 10 మైల్సు స్పీడ్‌కి టూ కార్స్ డిస్టెన్స్ సేఫ్టీకుషన్ వుంచుకోవాలి. ముందు కారు సడెన్‌గా ఆగినా, ఆకారుతో క్రాష్ అవకుండా, నీ కారు హాయిగా ఆపుకొనేందుకు టైమ్ వుంటుంది' మొహన్ డ్రైవ్ చేస్తున్నది టూ లేన్ హైవే. అందులో ఒక లేన్ కన్‌స్ట్రక్షన్‌వల్ల క్లోజ్‌చేశారు. రోడ్ సైన్ ప్రకారం 45 MPH వెళ్ళాలి. అందరూ 55 MPH వెళ్తున్నారు. డిఫెన్సివ్ డ్రైవింగ్‌రూల్ ప్రకారం 10,12 కార్ల దూరం వుంచుకొన్నాడు మోహన్. ముందు కారుకి మోహన్‌కి మధ్య 10,12 కార్ల దూరం చూసిన వెనుక డ్రైవరు మోహన్‌ని పుష్ చేస్తూనేవున్నాడు. మోహన్ చలించలేదు. కన్‌స్ట్రక్షన్ ఎండ్ అన్న బోర్డు రావడం, వెనుక డ్రైవరు ప్రక్క లేన్‌లోకి వచ్చి హడావుడి చేసి వెళ్ళడం జరిగాయి. (స్పీడు లిమిట్స్‌కి మించి డ్రైవ్ చెయ్యడం, టర్న్ లేని చోట టర్న్ చేయడం, కర్వ్ 15 MPH అన్న చోట రేష్‌గా కట్ చెయ్యడం, రెడ్ లైట్స్‌కి ఆపకుండా వెళ్లిపోవడం, రకరకాలుగా 'లా'ని బ్రేక్ చెయ్యడం, మోహన్ రోజూ చూస్తున్నదే, వింటున్నదే. మనిషి స్వేచ్ఛను అరికట్టే 'లా' కొంతమందికి అయినా బాధను కలిగించకమానదు. స్వేచ్ఛను ప్రకటించుకొనే ప్రయత్నమే 'లా బ్రేక్' చెయ్యడం, పట్టుబడడం ఫైన్స్ కట్టుకోవడాలు. అందులో పిచ్చి ఆనందం వుందో, హీరోయిజం వుందో మరి. న్యూయార్క్‌లో రెడ్ లైట్స్ బీట్ చేసే వాళ్ళను గురించి హిడెన్ కెమెరాస్ ఎక్కువ చేస్తున్నారట. ఏటిట్యూడ్స్‌లో మార్పు రావాలని We want hand not finger' అన్న స్లోగన్‌తో పోస్టర్స్ పెట్టేస్తున్నారట. మనిషినడిచే వేగం బట్టి ఆ మనిషి అప్పటి మానసికస్థితిని చెప్పొచ్చు. చేతలు ఆలోచనకి అద్దంపడితే, వంకర ఆలోచనలతో చేసే ఒంకర టింకర డ్రైవింగువల్ల దండిగా ఏక్సిడెంట్స్ మాత్రం అవుతాయి.) పొరుగింటితో పోటీ పడితే చల్ల కుండ చిల్లి పడిందన్నట్లు. పోయేవాడిని పోనీయకుండా కార్ రేస్‌లో ఓడి పోయినట్లు ఎందుకు మోహిని అంతలా అప్‌సెట్ అయ్యిందీ మోహన్‌కి అర్థంకాలేదు. (కోపంలో ఆంధ్రులు విశ్వామి

త్రుడివంశానికి చెందినవారని విన్నాడు. మరి వెనుకటి కార్‌లో వైట్ డ్రైవరు దూర్వాసుడివంశానికి చెందిన వాడై వుండొచ్చు. ఎక్కడి ఆంధ్రా! ఎక్కడి అమెరికా! ఏమిటో ఈ కోపం కనెక్షన్!)

ఇలా ఆలోచనలు సాగుతుండగానే, కారు టర్న్‌పైక్ వదిలి గోతల్స్ బ్రిడ్జి దాటి స్టాటన్ ఐలెండ్ లోకి ఎంటర్ అయ్యింది. రిచ్‌మండ్ ఎవెన్యూమీద లెఫ్ట్ తీసి, కొంతదూరం వెళ్ళేసరికి దారితప్పినట్లు గ్రహించాడు మోహన్. చిన్న పాయింట్ తెలియదా అని ఇంకొకరి గురించి నవ్వుకొనే బదులు, అసలు కష్టం ఏమిటో కనుక్కొనేదానికి ప్రయత్నిస్తే ఫలితంవుంటుంది. బుర్ర వుపయోగించు నీకే తెలుస్తుంది అనడం కూడా సలహాయే. బాగా టైమ్ వుంటే ఆలోచించి ప్రశ్నకు జవాబు తెలుసుకోవచ్చు. డ్రైవ్ చేస్తున్నప్పుడు తిన్నగా వెళ్ళాలా, కుడి వేపుకా, ఎడమ వేపుకా అన్నది తెలియనప్పుడు కన్‌ఫ్యూజింగ్‌గా వుంటుంది. ఎప్పుడు దారి తప్పినా, మోహిని ఇచ్చే సలహా ఏమిటో మోహన్‌కి తెలుసు. సలహాకాదు మోహన్‌కి కావల్సింది. దారి ఎటు అన్న ప్రశ్నకు జవాబు మాత్రమే. గాస్ స్టేషను దగ్గర ఆపి వెళ్ళాల్సిన అడ్రసు కోసం ఇంక్వయిరీ ప్రారంభించాడు.

హనుమాన్ జంక్షన్ దగ్గర నిలబడి, విజయవాడ ఎటు, ఏలూరు ఎటు, గుడివాడ ఎటు అంటే చిన్న పిల్లాడైనా బాగానే చెబుతాడు అక్కడ. అది ఆంధ్రా మాట. ఇక్కడి పరిస్థితి వేరు. మోహన్ చేస్తున్న పనికి నవ్వాలో కోపగించుకోవాలో తెలియలేదు మోహినికి. రెండు వీధుల అవతలి వీధి పేరేంటి అని అడిగితే చాలామంది చెప్పలేరు. తెలియదు అని భుజాలు ఎగరేసుకు పోతుంటారు. కొంత మందికి తప్పుచెప్పి మిస్‌లీడ్ చేస్తుంటారు. దారి తప్పినప్పుడు మాప్ దగ్గర పెట్టుకు స్టడీచేసి అడ్రసు కనుక్కొనివెళ్తుంది మోహిని. గైడు చేస్తున్న మోహన్‌కి దగ్గరవ్వాలని అనుకొంటే, మోహన్ నీ సహాయం లేకుండానే డ్రైవ్ చెయ్యగలను అన్నట్లు ప్రవర్తించడం మోహన్‌కి డిగ్రేడింగ్‌గా కోపంగా వుంది.

ఇండియన్ పంక్చుయాలిటీ ప్రకారం కాస్త లేటుఅయినా చేరవల్సిన అడ్రసుకు బాగానే చేరారు. జయలక్ష్మి, హస్‌బెండ్ సుధారాం మోహినీ, మోహన్‌లను సాదరంగా ఆహ్వానించి లోపలికి తీసికెళ్ళారు. ఆంధ్ర అందాలు, ప్రపంచంలోని సంతోషాలు ఒక్క ఇంట్లో బంధించినట్లుగా వుంది లోపల. పార్టీ వాతావరణంతో ఇల్లు కళకళలాడిపోతుంది. మోహన్‌కి రఘు, మూర్తి, తిరుమల రావు, కృష్ణ, చంద్రశేఖర్, మహేష్ తదితరులకు పరిచయం చేశారు సుధారాం. వాళ్ళ మధ్య చోటు చేసుకుకూర్చొన్నాడు మోహన్. స్నాక్స్ సప్లై చేస్తూ ఏం తీసుకొంటారు అని అడిగాడు సుధారాం. అప్పటికే కొంతమంది ముందు గ్లాసుల్లో డ్రింక్స్ నింపివున్నాయి. నో, థాంక్స్ అంటూ కోక్ తీసుకొన్నాడు. స్నాక్స్ తింటూ సాలోచనగా అందరివైపు చూస్తూ, ఆలోచనల్లోకి వెళ్ళిపోయాడు. ఆల్కహాల్, దాని పరిణామాలు, ఎడిక్షన్, మెంటల్ ప్రాబ్లమ్స్ , సోషల్ ప్రాబ్లమ్స్. వైన్ తీసుకొనేదానికి కూడా మోహన్ ఇష్టపడడు.

ప్రక్కనే లేడీస్ గ్రూప్ లోనుండి మోహిని, మోహన్నే గమనిస్తూ వుంది. పెళ్ళికాక ముందు నుండీ కూడా, తనకు కాబోయే హస్‌బెండ్‌ని లిక్కర్ గ్లాసుతో, మాన్లీగా చూడాలన్న కోర్కె వుంది, మోహినిలో. ఎప్పుడు ఏ రకమైన లిక్కర్సు కమర్షియల్స్ విన్నా అంత లీనంగా వున్న కోర్కె పడగవిప్పుక పైకివస్తుంది. ఈ మధ్య 'హెన్నెసీ' బిల్‌బోర్డు చూసిన దగ్గరినుండీ ఈ చిలిపి కోర్కె అబ్‌సెషన్‌లా అయిపోయింది. పులకింతల కౌగిలి, పారవశ్యపు కౌగిలి. బిల్ బోర్డులో అబ్బాయి కౌగిలిలో, అరమోడ్పు కన్నులతో ముద్దు తీసుకొంటున్న అమ్మాయి తనయితే, పొదివిపట్టుకున్న అబ్బాయి మోహన్ అంతే. భాషకందని భావాలతో ఊహల్లో తేలిపోతుంది. ఆ కల ఇప్పుడు నిజం చేసుకోవలెనన్న కోర్కె కోటిగొంతులతో పిలుస్తున్నట్లు వుంది. ఇంటాక్సికేషన్ బిల్‌బోర్డు ఆర్టులో వుందో, తియ్యని ముద్దులో వుందో, వెచ్చని కౌగిట్లో వుందో, వయస్సులో వుందో తెలుసుకొనే భావోద్రేకంతో మోహన్ దగ్గరకువెళ్ళి, కంపెనీగా తీసుకొంటే బావుంటుంది కదా అన్నట్లు చూసింది. చిరుమందహాసం, చూపుల్లోని సందేశం మోహన్‌కి అందింది. మోహన్ ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా డ్రింక్ తీసుకొనేదానికి ఇష్టంలేక మౌనంగా వుండిపోయాడు. మోహన్ మౌనం స్వర్గంలో వున్న మోహిన్ని కుదిపి వాస్తవం లోకి తీసుకొచ్చినట్లయింది. ఆశాభంగంతో ఒక విధమైన నిర్లిప్తత ఆవహించింది మోహినిలో.

ఇంతలో రఘుచేతిలో ప్లేయింగుకార్డ్సు రాముడి చేతిలో ధనస్సులా ఎయిర్ ఇండియా వాళ్ళ మహారాజాలావంగి ఆటకు ఆహ్వానిస్తున్నట్లు మోహన్‌వైపు చూస్తూ పార్టీ అంటే—

చిరు నవ్వులకు శ్రీకారం — ఆనందానికి ఆరంగేట్రం
మనమే ఒక కుటుంబం — మనదేలే సంతోషం
సొంత భాషలో భాష్యం — మనసుకే వసంతం
ఆంధ్ర భోజనం బ్రహ్మాండం — జీవుడికే శాంతం

చతుర్ముఖ పారాయణం, వేద పారాయణం
లోకాభిరామాయణం, నారాయణం
ఎడతెగని హాస్యం, పరమ శివుడి చిద్విలాసం
పాపీ చిరాయువు, పార్టీ చిరాయువు

రండీ అంటూ మోహన్ చెయ్యిపట్టుకు తీసుకొనివెళ్ళి కూర్చోపెట్టాడు. ఆటరాని మూర్తి మోహన్ ఆటను అబ్జర్వ్ చెయ్యడంలో పడ్డారు. కార్డ్సు ఎంత నున్నగా జారిపోతున్నాయో, అంత ఈజీగా లక్ష్మీదేవి కూడా ఒకరి చేతిలోనుండి ఇంకొకరి చేతిలోనికి జారిపోతుంది. గెలిచిన ఆనందం కొందరికి ఒక రకం కిక్కు ఇస్తుంటే, ఓడిన విచారం కొంత మంది పోకెట్టు మీద మరో రకం కిక్కునిస్తుంది. ఆటలో ఫన్ వుంది, పట్టుదల వుంది, ఆనందం వుంది, విచారం వుంది. క్విక్ కాలుక్‌లేషన్, ఫూలిష్ ఏక్షన్‌వుంది. గేమ్‌లో ఎట్రాక్షన్ వుంది. టెన్షన్ వుంది, అటెంషన్ వుంది. కాలానికి బిగికౌగిలే కళ్ళెం కానవసరం లేదు. పేకాటకుకూడా ఆ గుణంవుంది. ఆకలి నిద్ర గుర్తుకురావు అంటే వింతలేదు. మూర్తి, మోహన్ ఆటనేర్చుకోవడం, జట్టుగా లోకి దిగేయడం జరిగిపోయాయి. కొద్ది సేపట్లో తనను తాను మర్చిపోయాడు మోహన్.

మోహన్‌తో మాట్లాడుతూ, వీలయినంత ఎక్కువ టైమ్ స్పెండు చెయ్యాలనుకొన్న మోహినికి, మోహన్ ఇలా పేకాటలో మునిగిపోవడం నచ్చలేదు. మోహినికి పేకాటమీద ఇష్టం లేదు. మోహన్‌కి పేకాట ఇష్టం అయినట్లేవుండటం, అప్‌సెట్టింగ్‌గా వుంది. ఇంతలో భోజనాలకు పిలుపు వచ్చింది. మోహన్ సరిగ్గా తింటున్నాడా లేదా చూసేదానికి మోహన్ దగ్గరకు వచ్చిన మోహిని, 'పేకాటలో మునిగి పోయే బదులు నన్ను కాస్త పట్టించుకోవచ్చుగా' అంది నెమ్మదిగా. ఎంత నెమ్మదిగా అన్నట్లు వున్నా మాటల్లోని షార్పునెస్ గమనించాడు మోహన్. కాస్త సిగ్గువల్ల, కొత్తవల్ల, పేకాట మజావల్లనో మోహినికి కాస్త దూరంగావుండటం నిజమే కాని మోహిన్ని పట్టించుకోలేదని ఎందుకు అనుకొంటుందో అర్థంకాలేదు.

భోజనాల టైమ్‌లోనూ, డెసర్టు తింటున్నప్పుడు మోహిని చనువుగా అందరి మగవాళ్ళతో మాట్లాడడం, నవ్వడం మోహన్‌కి అదోలావుంది మనసులో. రామాయణం అంతా విని రాముడికి సీత ఏమవుతుంది అంటే, వావివరుసల గురించి ఆరుద్రగారు భక్తులు ఎలా

అనుకొంటే అలా అవుతారని అన్నారే గాని ఖచ్చితంగా ఫలానా అని చెప్పలేదు. రాజపుత్ర వంశాల్లో అన్నా చెల్లెళ్ళ వివాహాలు జరిగినట్లు తెలుస్తుంది. 'వరుస కాదు నా కంటా మనసు వుంటే చాలంట' అని ఈ మధ్య సినిమాపాటకూడా విన్నాడు. ఆడ మగ ఆకర్షణ అనేది సహజం. అది ప్రకృతి నిజం. వావివరుసలు అసహజం. సంఘం కట్టుబాట్లు కల్పితం. ఇలా ఆలోచించుకొంటూపోతున్న మోహన్ అందరితో ఫ్రీగా వుండలేకపోతున్నాడు. అమెరికా సంబంధం అంటే, ఆడపిల్లలు కాస్త అడ్వాన్స్‌గా వుంటారని చెప్పుకోగా విన్నాడు. అనుభవంలో మోహిని ఫ్రీనెస్ భరించలేకుండా వున్నాడు. కోపంగా వుంది. ఈర్ష్యగా వుంది. ఏం జరుగుతుందో తెలియని కనఫ్యూజింగ్‌గా వుంది.

మోహన్ ముఖంలో మారుతున్న రంగుల్ని మోహిని గమనిస్తూనే వుంది. మోహన్ ఎందుకలా అయిపోతున్నాడో కొంతవరకే ఊహించింది. అమెరికాలో సంఘభయం కాదు. ఒక విధంగా భార్య భర్తలు స్వేచ్ఛజీవులే, ఒకరి ప్రవర్తన మీద ఇంకొకరి నిఘా వుండదు. నమ్మకమే పునాది. ప్రేమే బంధం. అన్యోన్యంగా హాయిగా సాగాల్సిన జీవితంలో ఈ అపశ్రుతు లేమిటో? మోహినికి ఈ అనుభవాలు చేదుగావున్నాయి. తీవ్రంగా దెబ్బతిన్నట్లు ఫీల్ అయ్యింది. అవివేకం ముందు నడుస్తుంటే వివేకం వెనుక సీట్ తీసుకోవడంలో వింతేముంది! అంతరాత్మకు మించిన న్యాయస్థానం ఏముంటుంది? పూర్తిగా మౌనం వహించింది మోహిని.

పార్టీ నుండి శలవు తీసుకొని మౌనంగానే ఇల్లు చేరారిద్దరు. మోహన్‌కి జీవితం అంటే ఆనందమో అసంతృప్తో అర్థంకావటంలేదు. సున్నితమైన అనుభవాల్ని అనుభూతులకు తను దూరం అవుతున్నట్లుగా వుంది చదువులోను, వుద్యోగ విషయాల్లోను ఎప్పుడూ విజయమే గాని అపజయం ఎరుగదు. పెళ్ళికి ముందు తనే జీవితం, ఇప్పటి పరిస్థితి, కుటుంబమే జీవితం. కాలేజీ డిగ్రీలు తన మేధస్సుకి సింబల్ అయితే మారీడ్ లైఫ్‌లో ఓనమాలు మొదలయినట్లున్నాయి. సహజీవనంలోవుండే కష్టసుఖాలను అర్థంచేసుకొని సరిదిద్దుకోవల్సింది ఎంతోవుంది. పెళ్ళి చెయ్యడం తల్లితండ్రులబాధ్యత అయితే సంసారం దిద్దుకోవడం పిల్లల బాధ్యత. సంఘం కట్టుబాట్లు, రీతి రివాజులకంటే, సంసారంలో వుండే సుఖం కంటే, మోహన్ వ్యక్తిత్వం, భావోద్రేకాలను అర్థంచేసుకోవడం, అతని దృష్టితో సమస్యలను చూడడం చాలా ముఖ్యం. అతనిలో వుండే బలహీనతలను జయించగలిగే బలాన్ని, స్ఫూర్తిని ఇచ్చి సహజీవనంలో వుండే అసంతృప్తిని తొలగించి ఆనందం అందుకొనేందుకు గట్టి నిర్ణయంచేసుకొంది మోహిని. కొద్ది సేపటికి మోహిని మనసులో ప్రశాంతత చోటుచేసుకొంది.

ధైర్యం, సాహసం, లోతు, ఆలోచన మగలక్షణాలు అన్నారు. ఎంతో కాన్ఫిడెంట్‌గా, కాస్త డిమాండింగ్‌గా, కమాండింగ్‌గా, ఎంతో డైనామిక్‌గా వున్న మోహిని గురించే ఆలోచిస్తున్న మోహన్ ఉలిక్కిపడ్డట్టు అయ్యాడు. అంటే మోహిని మగలక్షణాలు వున్న ఆడమనిషైతే, తనేమో సిగ్గు, మొహమాటం, ఒక విధమైన న్యూనత, ఈర్ష్య వున్న ఆడలక్షణాలుగల మగవాడన్నమాట. ఓరగా ప్రక్కనే పడుకొని వున్న మోహిన్ని చూస్తూ, ఎనీవే షి విల్ బి ఎ గ్రేట్ మదర్ టు మై ఛిల్డ్రన్ అనుకొంటూ, మెచ్చుకోలుగా దగ్గరకు జరిగాడు. ముడుంకె వేసుకొని బుంగమూతి పెట్టుకు పడుకొన్న మోహిని బుగ్గమీద సున్నితంగా ముద్దుపెట్టుకొని, పశ్చాత్తాపమూ, ప్రేమ మిళితమైన గొంతుతో అయాం సారీ మోహి, అంటూ మృదువుగా, ఆర్తిగా దగ్గరకు తీసుకొన్నాడు. మీ టూ అంటూ దగ్గరకుజరిగింది. మీలో హార్మొనీ వున్నా లేకపోయినా మా పని మేం చేసుకుపోతాం అన్నట్లు ఇద్దరి హార్మోన్స్ ఫక్కుననవ్వాయి.

F95087101: Telugu parents invite alliance from **broad** minded professionally qualified candidates for their **daughter**, **raised** and educated in India upto MBBS, thereafter MD in USA, citizen, practicing, 31, 5'4", slim, good **looking**, innocent divorcee with a child, caste no bar, Reply with **biodata** to **P.O.** Box 360705, Strongsville, OH 44136-0012.

M95085401: Parents invite correspondence for Engineer **son**, 26, 5'8", citizen, employed in a fortune 100 company, born in US from professional girls. Caste no bar. Parents. PhDs, continuousUS residents since 1965. Please reply to 7477 Greenfarms Dr. Cincinnati, OH 45224. Ph: (513) 729-1430

Address for Corres: 1 Wood Lake Drive, Piscataway, NJ 08854. When responding to this address please send us the particulars of the respondent. **TFAS, TJ or any of its members are not responsible for any consequences arising out of this column.**

For members of TFAS of good standing (for their immediate family like brothers, sisters, daughters and sons the matrimonial ad appears three consecutive times free of charge. If they would like to contiue the ad for another three times in a batch, a written request has to be made. This is only to avoid repetition for a longer period. For non-members, the ad donation is $5 per insert. **We request the members not to insert on behalf of not-immediate family**

Coding: 1st ltr., Male or Female, Next two digits: Month in which the ad appeared first. Next two digits: Serial Number, Next digit: No times it appeared.

సమస్యాపూరణం:2

దుగ్ధ, స్నిగ్ధ, దగ్ధ, ముగ్ధ పదాలతో ప్రణయకుపిత అయిన నూతన వధువును వర్ణించునప్పుడు......

దుగ్ధ పయోధియై మనసు దోహలమందిన దేహదాహమై
స్నిగ్ధ కపోల రాగరుచి చిత్రిత చిత్ర వివర్ణ వర్ణయై
దగ్ధ మనోరథ ప్రభు రథాంగ శుభాంగ విభంగ భంగియై
ముగ్ధ వసించె శోకజల ముగ్ధరలోచన లోచనాంతయై.

సాధారణంగా స్త్రీని మల్లెపూవుతో, పురుషుణ్ణి భ్రమరంతో పోలుస్తారుకదా. మరి శ్రీశైలంలో తద్విరుద్ధంగా భ్రమరాంబిక, మల్లికార్జునస్వామి కొలువున్నారు., ఈ వైపరీత్యం.....?

అమ్మవారు భ్రమరి అయ్య మల్లీశుడు
సత్యమిదియె వర్ణ వ్యత్యయమయె
సృష్టి ధర్మమందు స్త్రీకుంభి భేదమా
లేదె లేదె చూడచూడ లేదు లేదు!!

— శతావధాని మాడుగుల నాగఫణిశర్మ
Hyderabad, AP